

عنوان مقاله:

اهمیت توجه به مطالعات زمین شناسی مهندسی در مرحله بهره برداری ازسازه های خطی (مطالعه موردی: آزاد راه قزوین - رشت)

محل انتشار:

هجدهمین همایش انجمن زمین شناسی ایران (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

محمدحسین قبادی - استاد گروه زمین شناسی دانشگاه بوعلی سینا، همدان

مهناز فیروزی - دانشجوی دکتری گروه زمین شناسی دانشگاه بوعلی سینا، همدان

خلاصه مقاله:

آزاد راه قزوین - رشت، یکی از مهمترین محورهای ارتباطی کشور است که از سلسله کوههای البرز می گذرد. عبور این مسیر ارتباطی از نواحی کوهستانی توسط حرکات دامنه ای تهدید می شود که به بازنگری مطالعات زمین شناسی مهندسی و تثبیت پایداری شیروانی ها نیاز دارد. نقاط زیادی از این سازه خطی بعلت عبور از شیب های سنگی ناپایدار متشکل از سازند کرج بوسیله سقوط، ریزش و واژگونی سنگ بشدت تهدید می گردد. وجود تناوبی از لایه های مارن، شیل و ماسه سنگ در بخشی از مسیر جائیکه سازند شمشک گسترش دارد، شرایط بسیار مساعدی را برای ایجاد رانش زمین فراهم نموده است. رودخانه سفیدرود در بخشهایی از مسیر، رانش های آینده را تسریع خواهد کرد. روشهای بکارگرفته شده جهت تثبیت ناپایداریهما بعلت شرایط آب و هوایی، لرزه خیز بودن منطقه، بالا بودن هوازدگی، لیتولوژی حساس به فرسایش، لغزش و عملکرد فرسایشی رودخانه سفیدرود در پایین دست دامنه ها در دراز مدت پاسخ گوی مشکل نخواهند بود. همچنین وجود مواد ریزدانه و عدسی های ماسه بادی در بین گراولهای بدون سیمان پادگانه های آبرفتی سفید رود، فرسایش و ریزش تدریجی مواد ریزدانه و ماسه بادی را در پی خواهد داشت لذا استعداد پایداری ترانشه در دراز مدت خیلی کم می شود. در این مقاله ضمن معرفی نقاط بحرانی مسیر مذکور و راهکارهای مناسب جهت کاهش خطر و تأمین ایمنی این شاهراه حیاتی پیشنهاد شده است

کلمات کلیدی:

آزاد راه قزوین - رشت، سازند کرج، واژگونی سنگ، سازند شمشک، لغزش

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/391483>

